

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

ALPHABETUM GRAECUM

*Cum Oratione Dominicali , Saluta-
tione Angelica , Symbolo Fidei ,
& Praeceptis Decalogi .*

ROMAE MDCCLXXI.
Typis Sac. Congregationis de Propag. Fide.

Praesidium Facultate .

ΦΙΛΕΛΛΗΝΙ

IOHANNES CHRISTOPHORUS AMADUTIUS

Praefes Typographiae Sacrae Congregationis
de Propaganda Fide.

D Efecerant iam exemplaria omnia Graeci Alphabeti, quod & Typographis ad normam proponi solet, & a curiosis quinetiam, ac Polyglotticae facultatis amatoribus conquiri consuevit, ut variarum Linguarum characteres simul iunctos, eorumque quasi seriem speciminis ergo in promptu, ac sub oculis facile habeant. Quare ne inter cetera aliarum exoticarum Linguarum Alphabeti, quibus fulta est celebris haec Sacrae Congr. da Propag. Fide Typographia, quibusque alloquatur gentes omnes longinquas, ac per eas Christianae Religionis praeconia late circumferat, Graecum deesset, etsi notissimum cunctis, neve per eius desiderium series ceterorum Characterum abrumperetur, aut imperfecta maneret, e re duximus Graecum Alphabetum modo recudere, additis, quae in Veteri Editione habebantur, primioribus Linguae Rudimentis, quae circa potestatem sunt Litterarum, circa Vocales, Diphthongos, earumque sive propriarum, sive impropriadum potestatem, tum circa Accentus; quibus etiam omnibus nos nonnulla breviter de Spiritibus addi curavimus: quandoquidem omittenda haud videbantur. Insuper plures etiam Litterarum nexus, quibus

A 2 dita

ditatur haec Graeci Characteris forma, quae Silvio dicitur, ut *Artis* vocabulis utamur [siquidem praeter hanc formam, quinque aliae, quas Scalas vocant, Graecarum Litterarum prostant in hac Typographia, nimirum Testo, Soprasilvio, Antico, Filosofia, Garamoncino] heic nunc adduximus, tum & eorum explicationem e regione apposuimus. Tandem exercitationis ergo, & Tironum gratia ea haud praetermittenda duximus, quibus Opusculum hoc in veteri Editione clauderetur, scilicet Oratio Dominicalis, Salutatio Angelica, Symbolum Apostolorum, ac Praecepta Decalogi, quorum singula Graeco sermone, Graecisque typis expressa sunt. Qui plura desiderabit, adeat Grammaticas Institutiones, inter quas (quae sane plurimae sunt) memorabimus Compendiariam, & facilem ad Linguam Graecam Manuductionem, quae ex hac ipsa Typographia prodiit anno MDCXCVI., dum eius Praeses esset Vir Cl. Franciscus Nazarius, cuius quidem opera peractas etiam censemus cunctas additiones, quibus ditata est secundis curis prima huius Manuductionis Editio, quae iam in lucem emerferat anno MDCLXXXI., atque Auctorem habuerat Iosephum Iulium Graecarum Litterarum Interpretem in Bibliotheca Vaticana, & in Collegio Urbano de Propaganda Fide, quemadmodum noscere licet ex Monito Typographi nomine, quod ad calcem posterioris Editionis legitur. Haec sunt, de quibus te, Lector, monitum volumus. Vivas, valeas feliciter.

ALPHABETUM

GRAECUM.

Figura	Nomen	Potestas
A α α	ἄλφα	Alpha a
B β β	βῆτα	Vita u, b
Γ γ γ	γάμμα	Gamma g
Δ δ	δέλτα	Delta d
E ε	ἑψιλὸν	Epsilon e tenue
Z ζ ζ	ζῆτα	Zita z
H η	ἦτα	Ita, vel Eta i, vel e
Θ θ θ	θῆτα	Thita th
I ι	ιώτα	Iota i
K κ	κάππα	Cappa c, k
Λ λ	λάμδα	Lamda l
M μ	μῦ	My m
N ν	νῦ	Ny n
Ξ ξ	ξῖ	Xi x
O ο	ὀμικρὸν	Omicron o parvum
Π π π	πί	Pi p
Ρ ρ ρ	ῥῶ	Rho r
Σ σ ζ σ	σίγμα	Sigma f
	A 3	Τ τ 7

Τ τ	ταῦ	Tau	τ
Υ υ	ὕψιλον	Ypsilon	υ, vel u
Φ φ	φῖ	Phi	ph
Χ χ	χῖ	Chi	ch
Ψ ψ	ψῖ	Psi	ps
Ω ω	ὠμέγα	Omega	o magnum

De potestate litterarum.

A α valet a, ut ἀγαθός agathos.

B β valet u consonans, ut βάρβαρος
varvaros; aliis est, ut b.

Γ γ valet gh, ut γέγραφα ghegrapha.

Δ δ valet d, ut δαίδαλος daedalos.

E ε valet e, ut ἐγώ ego.

Z ζ valet z, ut ζάθεος zatheos.

H η valet i longum, φῆμι phimi; aliis
est, ut e.

Θ θ valet th, ut θάνατος thanatos.

I ι valet i, ut ἱακχός iacchos.

K κ valet c, ut κορύδων corydon.

Λ λ valet l, ut λάλος la'os.

M μ valet m, ut μορμώ mormo.

N ν valet n, ut ναί nae.

Ξ ξ valet x, ut ξανθόθειξ Xantho-
thrix.

Ο ο valet o parvum , ὀβελίσκος ovelifcos .

Π π valet p , ut πάππα pappa .

Ρ ρ valet r , ut ῥώμη rhomi .

Σ σ valet s , ut σάρξ sarx .

Τ τ valet t , ut τάλαι talas .

Υ υ valet y , ut ὕμνος hymnos ; aliis est , ut u .

Φ φ valet ph , ut φίλος philos .

Χ χ valet ch , Χριστός Christos , χάος chaos .

Ψ ψ valet ps , ut ψίξ psix .

Ω ω valet o longum , ut ὦκα oca .

De Vocalibus .

Vocales sunt septem , α , ε , η , ι , ο , υ , ω , quæ dividuntur in longas , breves , & ancipites . Longæ sunt η , ω . Breves ε , ο . Ancipites α , ι , υ .

De Diphthongis .

Ex his vocalibus fiunt diphthongi duodecim , quarum sex dicuntur propriæ , sex impropriæ . Propriæ sunt

A 4 αι ,

αι, αυ, ει, ου. Impropriae sunt
α, η, ω, ηυ, υ, ωυ. Quarum pote-
statem sequens ostendit

*Potestas Diphthongorum
propriarum.*

αι facit ae, ut αἴς aegis.
αυ facit au, ut αὐλή auli.
ει facit i longum, ut χεῖρ chir.
ου facit eu, ut εὖς euge.
οι facit í longum, ut οἶμοι imi.
ου facit u, ut ἐκουῶ ucun.

*Potestas Diphthongorum
impropriarum.*

α cum iota subscripto facit a longum,
ut ἄδω ado.
η cum iota subscripto facit i longum,
ut τῆ μουσῆ ti musi.
ω cum iota subscripto facit o longum,
ut παλινωδία palinodia.
υ cum iota adscripto facit i longum,
ut ἄρπυα harpya.

ηυ fa-

ηυ facit iu, ἦυον iuon.

ου facit ou, αὐτός outos.

Vocalis ypsilon postposita in diphthongis αυ, ου, ηυ, ωυ, iam ferme pronunciatur, ut u consonans in his vocibus, Auarus, Euander, iuerunt, ouare, uua.

De Accentibus.

AD rationem legendi spectat quodque accentus, qui triplex est.

Acutus tollit vocem, & notatur lineola recta a dextra ad sinistram, deorsum vergens hoc modo '. Potest autem esse in ultima syllaba, penultima, & antepenultima. Quamobrem vox oxytona dicitur, ut Θεός; paroxytona, ut λόγος; proparoxytona, ut τὸ πρῶτον.

Gravis deprimit vocem, & notatur lineola recta a sinistra ad dexteram, deorsum vergens hoc modo ` . Is autem in ultima tantum esse potest: ex quo vox gravitona, seu barytona.

rytona dicitur, ut $\pi\mu\grave{\eta}$: ultima verò acuta fit gravis ob consequentem dictionem, ut $\Theta\epsilon\acute{o}s\ \eta\mu\grave{\iota}\varsigma$. Quaecumque syllaba nullo accentu notata intelligitur habere gravem.

Circumflexus, sive inflexus constat ex acuto, & gravi, ideoque simul acuit syllabam, ac deprimat, atque ita notatur $\hat{\ }^{\circ}$, vel hoc modo $\sim$. Potest autem esse in ultima, & penultima, sed tantum natura longa, & quidem in penultima, si ultima sit natura brevis, ut $\mu\grave{\epsilon}\sigma\sigma\alpha$, $\pi\omega\iota\acute{\alpha}$; illic vox periprosomena, hic properipsomena dicitur.

De Spiritibus.

Spiritus sunt duo, lenis $\delta\pi\grave{\iota}$, aspiratus $\psi\pi\acute{\alpha}$.

Littera ϵ initio dictionis habet spiritum aspiratum, $\rho\acute{\omega}\mu\eta$. Duo ϵ in medio dictionis notantur hoc modo, $\epsilon\acute{\rho}\rho\omega\sigma\sigma\acute{o}$.

Quando dictio incipit ab υ , semper aspiratur, ut $\psi\pi\acute{o}\beta\acute{\alpha}\lambda\lambda\omega$.

De Nexibus Litterarum.

αι	valet	αι	βη	valet	ἐπὶ
ἀπὸ		ἀπὸ	βς		ἐσπ
αν		αν	δ		ευ
αρ		αρ	λω		ην
ας		ας	καί, κῆ, ε		καί
αυ		αυ	κῆ		κατὰ
αὐτε		αὐτοῦ	μρ		μαρ
Γαρ		γαρ	μθ		μεθ
γδ		γὰρ	μρ		μεν
η		γγ	μθ		μετὰ
ηυ		γεν	μρ		μῶν
ης		γρ	ε		ου
ῆ		δι	εἰς		οὗτος
θς		δια	ἐπὶ		παρὰ
ει, δ		ει	ἐν		περὶ
εῖ		εἶνα	ερ		πρ
εκ		ἐκ	ερ		πρα
εκ		εκ	ερ		προ
ρ		ἐλ	ερ		πρω
ρ		ἐλλ	ε		σθ
εν		ἐν	εα		σθαε
εν		εν	ες		σθα
εξ		ἐξ	σαι		σαι

συ

συν valet

σπ

σπλ

σσ

στ

σχ

σχρ

σχ

ται

ταῖς

τὴν

τὴν

σιν

σπ

σπλ

σσ

στ

σχ

σχρ

σχ

ται

ταῖς

τὴν

τὴν

ν

π

πλ

σσ

στ

σχ

σχρ

σχ

ται

ταῖς

τὴν

τὴν

valet

τῆς

τὸν

τρ

τῶν

τῶν

τῶν

τῶν

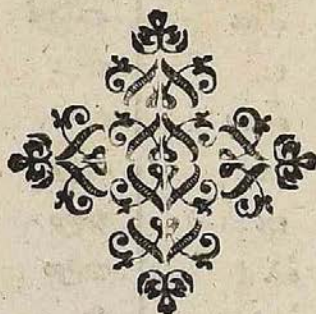
τῶν

τῶν

τῶν

τῶν

τῶν

O R A T I O

D O M I N I C A L I S.

ΠΑτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς ἐξανοῖς· ἀγα-
θήτω τὸ ὄνομά σε. Ἐλθέτω ἡ βα-
σιλεία σε. Γεννηθήτω τὸ θέλημά σε, ὡς
ἐν ἐξανῶ, καὶ ἐπὶ τῇ γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν
τὸν ἐπιέσιον δός ἡμῖν σήμερον. Καὶ ἄφες
ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. Καὶ μὴ εἰσε-
νήκης ἡμᾶς εἰς πηρασμόν. Ἀλλὰ ῥύσαι
ἡμᾶς ἀπὸ τῆς πονηρᾶς. Ἀμήν.

S A L U T A T I O

A N G E L I C A.

Χαῖρε Μαρία, κεχαριτωμένη, ὁ κύριος
μετ' σε, ὀλογημένη σὺ ἐν γυναιξί,
καὶ ὀλογημένη ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σε
Ἰησοῦς. Ἁγία Μαρία, μήτερ Θεῷ, προ-
σέχε ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἀμάρτανων, νυν, καὶ ἐν
τῇ ᾧρα τῆς θανάτου ἡμῶν. Ἀμήν.

SYM-

SYMBOLUM APOSTOLORUM.

Πισθώ εἰς Θεὸν πατέρα παντοκράτο-
ρα, ποιητὴν οὐρανοῦ, καὶ γῆς. Καὶ εἰς
Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἑνα μόνον, κύριον
ἡμῶν. Συλληφθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου,
γεννηθέντα ἐκ Μαρίας τῆς παρθένου. Παθόντα
ὕπὸ Ποντίᾳ Πιλάτῳ, σταυρωθέντα, θανόντα,
καὶ ταφέντα. Κατελθόντα εἰς ᾅδην, τῇ
τεῖτῃ ἡμέρᾳ ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν. Ἀνελ-
θόντα εἰς οὐρανοὺς, καθεζόμενον ἐν δεξιᾷ
Θεοῦ Πατρὸς τοῦ παντοκράτορος. Ὁ ὅστις
μέλλει ἔρχεσθαι κεῖναι ζῶντας, καὶ νεκροὺς.
Πισθώ εἰς Πνεῦμα ἅγιον. Ἀγίαν ἐκκλησίαν
καθολικὴν, ἁγίων κοινωνίαν. Εἰς ἄφεσιν
ἁμάρτηων. Σαρκὸς ἀνάστασιν. Καὶ ζωὴν αἰώ-
νιον. Ἀμήν.

PRAECEPTA DECALOGI.

Εγώ εἰμι κύριος ὁ Θεός σου, ἐκ ἑσποτίας σου
Θεοὶ ἔτεροι πλὴν ἐμοῦ. Οὐ πόσεις ἑαυ-
τῶν τὸ γλυπτόν, ἢ ὡροσκηψίσεις αὐτῶν.

Οὐ

Οὐ λήψῃ τὸ ὄνομα κυεῖς τῷ Θεῷ σε ὅπῃ
ματαίω· ἔτι μὴ καθαρῶς κύριον τὸ λαμ-
βάνοντα τὸ ὄνομα κυεῖς τοῦ Θεοῦ αὐτῷ ὅπῃ
ματαίω.

Μνήσθητι τὴν ἡμέραν τῇ σαββάτῳ ἀγιά-
ζαν αὐτῷ.

Τίμα τὸ πατέρα σε, ὃ τὸ μητέρα σε, ἵνα
χρὴ μακροχρόνιον ὅπῃ τῇ γῆς, ἧς κύριος
ὁ Θεός σε δίδωσι σοί.

Οὐ φονεύσεις.

Οὐ μοιχεύσεις.

Οὐ κλέψεις.

Οὐ ψευδομάρτυρήσεις καὶ τῷ πλησίον σου
μάρτυριαν ψευδῇ.

Οὐκ ὀπιθυμήσεις τὴν οἰκίαν τῷ πλη-
σίον σε.

Οὐκ ὀπιθυμήσεις τὴν γυναῖκα τῷ πλησίον
σε, ἔδε τὸν ἀνδρὸς αὐτῆς, ἔδε τὸ παῖδα αὐτῆς,
ἔδε τὸ παῖδιον αὐτῆς, ἔτε τῷ βοῷ αὐτῆς, ἔτε
τῷ ὑποζυγίῳ αὐτῆς, ἔτε ὅσα τῷ πλησίον σε
ἔσιν.

Τέλος.